

El Govern com a millor garantia: un compromís sense igual

written by Llorenç Prats | 5 d'agost de 2017

Les remodelacions de govern sovint s'entenen com crisis, si afloren diferències substancials entre els seus membres, obligats com estan a treballar coordinats. La recent remodelació del Govern de la Generalitat, no obstant això, no ha traslladat aquesta visió. Ben al contrari, s'ha volgut fer, com ha indicat el President, per constituir-se en garantia democràtica de fermesa i convicció amb un mandat popular concret: dirimir a través d'un referèndum d'autodeterminació el futur polític dels catalans.

Efectivament, és una constant que informa la pràctica totalitat dels ordenaments jurídics del món, la protecció de les parts més febles o considerades vulnerables. En el món modern, les lleis són garantistes, en general, a favor dels ciutadans, i per això les suspensions cautelars, entre d'altres, són els mecanismes que es posen a disposició dels ciutadans per frenar la força compulsiva de l'Estat. Així els drets dels ciutadans es poden exercir i fer valdre, tot i que amb greus dificultats.

En el cas dels catalans, aquesta necessitat és doble, no sols per la situació d'inferioritat que viu en el seu propi territori secular (greuges econòmics, lingüístics, culturals,...) sinó també perquè la identitat nacional és ignorada i proscriu, negada de forma contínua. Per això, el règim de garanties de què gaudeix la nacionalitat catalana és certament lleu, per no dir greument discriminatòria, o com ha dit alguna vegada la presidenta del Parlament, pròpia de persecució, tot i negar, sobre el paper, aquesta identitat nacional, a la qual no se li vol donar veu ni vot.

Per sortir d'aquest atzucac és necessari fer emergir aquesta realitat que, per altra banda, com a poble és totalment evident i expressiva, només cal recordar les grans manifestacions durant les diades nacionals dels darrers anys. I la millor manera, després del 27 de setembre de 2015, quan en unes eleccions autonòmiques una majoria sobiranista, amb un programa clar i català, es va postular per defensar la llibertat nacional i la constitució d'un estat independent que donés protecció i garanties a tots aquests anhels, gràcies als acords parlamentaris, es va constituir un govern amb aquesta finalitat bàsicament.

Per tant, el Govern emergeix com a garant públic de la realitat nacional catalana, ara òrfena i desorientada, a la qual l'Estat espanyol nega tota legitimitat i continuïtat. I per assolir-ho no es constitueix en poder absolut ni en ordenador eficaç del sistema vigent, sinó únicament com autoritat independent per garantir l'exercici democràtic que assisteix el seu poble, malgrat molt d'ells, per raons de residència o burocràtiques, n'hauran de quedar al marge. El Govern, com a poder públic, assumeix una gran i greu responsabilitat, la superació de la qual serà sense dubte molt meritòria i admirada. Ha de fer prosperar la democràcia, evitant qualsevol arbitrarietat que podria fer més fàcil i eficaç un determinat resultat; ha de prescindir de lleis singulars sobre temes concrets per concentrar-se estrictament en tot allò que només afecti o impedeixi la celebració del referèndum d'autodeterminació; ha d'enfrontar-se a la potestat jurisdiccional a fi de no alterar-ne l'autonomia i efectivitat i al mateix temps quedi indemne la preparació, convocatòria i celebració del referèndum d'autodeterminació.

Una exigència sense igual per a la qual un grup de persones, molt semblants a tots nosaltres, en tenen les claus de l'èxit, i per això compten amb la confiança de milers de pensaments. Són la gent del Govern, per als quals n'hi ha que ni de lluny els voldrien seguir, i per això, han buscat una posició de

servei més adequada a les seves circumstàncies. Tanmateix, si el procés es manté pacífic i mobilitzador, no hi ha cap dubte que recolliran, al final, el premi del respecte i la més elevada consideració per part de molts demòcrates d'arreu del món, però especialment una renovada gratitud per part de centenars de milers de catalans.